

grundet paa Tro og Love, at det ligger i selve Krigsskattens Navn, at den kun skulde gjælde for at bære og lette de med Krigen forbundne Byrder, saa svarer man dertil: Det er kun et Navn, det har ikke Noget at betyde, og naar saa dertil bemærkes, at Krigsskatten tilkjendegiver sig jo selv som ikke værende en Forhøielse af den bestaaende Toldblovgivning, at den jondrer sig derfra ved, at den endnu den Dag i Dag bliver opført særskilt, og at dette ikke vilde være Tilfældet, hvis den skulde betragtes som en ordinær Forhøielse af de bestaaende Toldsatser, saa svarer man: Det har heller ikke Noget at betyde, og naar man gjør opmærksom paa, at jaavel den, der forelagde Loven, som den, der underskrev Loven, og de, der deltog i Lovforslagets Behandling, hvoraf nogle Medlemmer endnu sidde jaavel i dette Thing som i det andet Thing, enstemmig erklære: Jo, det var vor Opfattelse af Loven, saa siger man: Na, I huske feil, det var virkelig ikke Eders Mening, I tage virkelig feil! Det er derfor ikke under meget lyse Udfigter, at Forslaget gaar tilbage til det andet Thing. Det maa dog være mig tilladt med den høitærede Formands Tillidelse at anføre nogle Uttringer af en Mand, hvis Ansuelser synes at have øvet en stor Indflydelse paa det andet Thing, nemlig den 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Makén). Denne Mand sagde den 10de Januar 1882 saaledes: „Der er jo først Loven af 4de Juli 1863; det er en fast og varig Lov, som man uden videre kan tage til Indtægt som fast Grundlag. Men saa er der ogsaa Loven om Krigsskattolden af 5te August 1864. Det er nu ganske vist en Lov, der ikke formelt hører op uden videre, fordi Krigsomkostningerne ere betalte. Den har formel Gyldighed, saalænge den ikke paa almindelig Maade ophæves. Det forekommer mig dog, at der i selve dens Overkrift „om Krigsskat“ ligger en Henvisning til en Begrænsning i dens Gyldighed, at det er en ekstraordinær, midlertidig Lov, hvis Formaal er at bidrage til Dækning af disse ekstraordinære Udgifter, og det Dieblit, det Formaal er naaet, ja, saa bliver der Spørgsmaal om dens Ophævelse, og man kan ikke uden videre tage Loven til Indtægt, indordne den lige med de andre faste SkatteLove, som ere regelmæssige, vedvarende Love; thi det er ikke stemmende med den Karakter, som den fra først af havde.“ Da denne Mand udtalte sig den 10de Januar 1882 paa denne Maade om Krigsskatten, saa nærer jeg endnu det Haab, at disse gamle Grundringer ville dukke op hos ham, og at det, som han senere har maattet hyltre om Krigsskatten, dog, ikke har været hans egentlige grundige Me-

ning, men at det, som han sagde den Gang, er hans egentlige oprigtige Mening, og med den kan jeg aldeles samstemme. Det er derfor med et vist Haab om, at den Ansuelse, der blev udtalt saa kraftig af et i det andet Thing saa indflydelsesrigt Medlem, nu vil blive godkjendt af Landstthinget, at jeg foreslaar Dem at vedtage Vædringsforslaget og igjen lade Forslaget gaa over til Landstthinget, for at dette kan underkaste det en fornyet Overveielse. Hvis Landstthinget bevræget ved dette indflydelsesrige, kundstabsrige og dygtige Medlems Ord, saaledes som disse vare den 10de Januar 1882, skulde beslutte sig til at være imødekommende, skulde udtale Ønsket om Vædsættelsen af et Fællesudval, da nærer jeg Haab om, at et saadant Ønske ikke fra dette Things Side vil møde nogen Modstand.

Ordføreren (Tauber): Den Moade, hvorpaa Landstthinget har behandlet dette Forslag, maa tilkjendegive os, at det ikke ønskes at forhandle derom. Derfor har Fler-tallet heller ikke fundet sig foranlediget til for sit Vedkommende at stille noget Forslag, der kunde bevirke, at Sagen paany skulde sendes over til det andet Thing eller til at bringe Forslaget i en saadan Skikkelse, at dette Thing derved paany skulde give Anledning til en Forhandling derom. Imidlertid, da der nu atter er fremkommet Vædringsforslag fra det samme ærede Medlem, som stillede Vædringsforslag allerede ved 2den Behandling, maa Fler-tallet i Overensstemmelse med den Holdning, det har indtaget, ogsaa nu anbefale at stemme for dette Vædringsforslag, efter som det jo ligger udenfor vor Hensigt paa nogen Maade at afvikle nogen Forhandling. Vædtimod vi have paa ethvert Trin af Sagen ønsket og opfordret til saglig Forhandling af det foreliggende Spørgsmaal. Derfor tillader jeg mig at anbefale at stemme for det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad).

Svarling: Derjom den ærede Forslagsstiller af det foreliggende Vædringsforslag havde havt det Ønske at bidrage til, at der endnu i den ellevte eller tolvte Time maatte naaes til en overensstemmende Beslutning for de to Things Vedkommende, forsaavidt angaar den foreslaaede Rigsdagsbeslutning vedrørende Traktaten med Spanien, vilde det vistnok have været heldigt og ønskeligt, om han havde forsøgt at opstille et noget andet Vædringsforslag end et, der allerede er blevet forkastet i det andet Thing og der erklæret for uantageligt. Naar den ærede